

ת"פ 15837/05/16 - מדינת ישראל נגד בלאל אבו חוטי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15837-05-16 מדינת ישראל נ' אבו חוטי
לפני כבוד השופטת דנה אמיר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

המאשימה

נגד

בלאל אבו חוטי
ע"י ב"כ עו"ד

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גבריאל דניאל

ב"כ הנאשם עו"ד אופיר כתבי ועו"ד הדר שריר

הנאשם

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי של הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

עובדות כתב האישום והמענה:

1. כתב האישום מייחס לנאשם ביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירת איומים על פי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 29.7.15 מילא השוטר פלד תפקידו כדין כשהגיע לטפל באירוע ברחוב שדרות ירושלים 83 בתל אביב. אז, הבחין השוטר פלד ברכב הנאשם - רכב טאטוא כביש (להלן: "**הרכב**") עת חנה במקום אסור והפריע לתנועה. השוטר פלד תשאל סוחר במקום באשר לפרטי נהג הרכב והנאשם פנה לשוטר פלד ושאל מה מפריע לו הרכב והוסיף כי הוא בא רק לקנות אוכל. הנאשם התקדם לעבר רכבו וסינן לעבר השוטר פלד "**זה**

טיפש, בא לבלבל את המוח לאנשים מסביב."

3. השוטר פלד ביקש מהנאשם להזדהות בפניו אך זה סירב ורק לאחר שהודיע לו השוטר פלד שהוא מעוכב מסר הנאשם את פרטיו בעל פה. השוטר פלד הורה לנאשם להמתין עד בירור פרטיו אך זה סירב והכניס את מפתח הרכב למתנע. משכך, ניגש השוטר פלד אל הנאשם וניסה לתפוס את המפתח בכדי למנוע מהנאשם להימלט. הנאשם אחז בידו של השוטר פלד וסירב לשחררו אף לאחר שהשוטר פלד הודיע לו שהוא עצור וכבל את ידו השמאלית באזיקים. הנאשם סרב לאפשר לשוטר פלד להשלים כבילתו ואמר **"ימות העולם אתה לא תעצור אותי"**. בשלב זה הגיע שוטר אחר לסייע במעצר הנאשם והנאשם נעצר, נכבל באזיקים והוכנס לניידת. בניידת פנה הנאשם לשוטר פלד ואמר **"אני אדאג שיוציאו לך את העיניים"**.

4. במענהו לכתב האישום, לא כפר הנאשם בנוכחותו במקום ובכך שהתקיים דין ודברים עם השוטר פלד. לדבריו, לא אמר לשוטר פלד את האמרות המיוחסות לו בכתב האישום. עוד נטען כי הנאשם לא סירב להזדהות וכי עיכובו ומעצרו לא היו חוקיים.

עיקר הראיות:

5. מטעם המאשימה העיד השוטר פלד ואף הוגש ת/4, דו"ח פעולה אשר נערך על ידו אודות האירוע. על פי המפורט בת/4, הגיע למקום על מנת לטפל באירוע אחר. בתום האירוע לאחר ששאל סוחר במקום אודות הרכב שהפריע במקום ולא היה בעבודה, פנה אליו הנאשם ואמר: "מה מפריע לך האוטו אני מיפו ואני הולך לקנות אוכל" עוד ציין כי הנאשם אמר בערבית: "זה טיפש בא לבלבל את המוח" לאנשים מסביב והתכוון לנסוע מהמקום. על פי המפורט בת/4 ביקש השוטר פלד מהנאשם את פרטיו זה סרב ורק לאחר שאמר לו השוטר שהוא מעוכב מסר את פרטיו בעל פה. השוטר פלד ביקש מהנאשם להמתין במקום ובתגובה אמר הנאשם "אני מיפו" הכניס את המפתח למתנע הרכב והתכוון לעזוב. השוטר פלד ניסה לתפוס את המפתח והנאשם תפס את ידו של השוטר פלד בחוזקה ולא נתן לו אותו. אנשים החלו להתערב, השוטר פלד הזמין תגבורת והנאשם המשיך לצעוק "אתה זקן ולא תעשה לי כלום מי אתה חושב את עצמך". השוטר פלד אמר לנאשם שהוא עצור ואזק אותו ביד ימין. הנאשם צעק כי יראה לשוטר פלד מה זה "אני לא מוכן שתשים עלי אזיקים" מספר פעמים. צוות נוסף הגיע למקום והשוטר גולן ביחד עם השוטר פלד משכו את הנאשם מהרכב כשאנשים מסביב צעקו לשוטר פלד "אתה אלים ומחפש לעצור סתם". הנאשם נכבל בידי מאחור ובתוך הרכב המשטרתי אמר לשוטר פלד "אני אדאג שיוציאו לך את העיניים". עוד צוין בת/4 כי הפקח ברוש ישב ברכב המשטרתי.

6. בעת עדותו בבית המשפט טען השוטר פלד כי הפקח ברוש נכח ברכב בעת שאוים על ידי הנאשם ולאורך כל האירוע. במסגרת חקירתו הנגדית הבהיר השוטר פלד כי לא החסיר פרטים בדו"ח (ת/4) וכי כל מה שלא רשום בו אינו זוכר (עמ' 8 ש' 8). לדבריו מהרכב המשטרתי ראה את רכב הנאשם "אין נהג בפנים. הוא לא עובד. הם אמורים לעבוד". לאחר שערך בירור הגיע הנאשם אשר אמר לו שהוא מיפו והגיע לאכול. לדבריו: "אז ביקשתי ממנו להיזיז את הרכב. כי אם הוא לא בעבודה אז אסור לו להיות שם" (עמ' 9 ש' 25-26). לשאלת הסגורית אישר השוטר פלד כי לא פירט בדו"ח כיצד הפריע רכב הנאשם במקום. לדבריו "כתבתי שהוא הפריע במקום ולא היה בעבודה" (עמ' 12 ש' 4). עוד הוסיף השוטר פלד שאחרי "איזה יכוח" בין הנאשם לבינו ברחוב "תיסע מפה או לא תיסע מפה" (עמ' 9 ש' 31).

נכנס הנאשם לרכב והתכוון לנסוע ואז ביקש את פרטיו והנאשם סרב למסרם.

7. השוטר פלד אישר לשאלת הסנגורית כי לא סבר שדברי הנאשם "זה טיפש בא לבלבל את המוח" הם בגדר העלבת עובד ציבור, לדבריו "אני לא מתייחס לכל דבר שאומרים לי ברחוב ביפו" (עמ' 10 ש' 15). כשנשאל מדוע לא נערך דוח תנועה לנאשם, ככל שחנה במקום אסור השיב שמבחינת התמרור שבמקום לא יכול היה הפיקוח לרשום דו"ח, אך למרות זאת הייתה הפרעה לתנועה. כשנשאל אם כך מדוע לא נתן לנאשם דוח על הפרעה לתנועה השיב "אני לא חושב שכל הערה לבן אדם זה לתת דו"ח". כך הבהיר כי בקשת הפרטים לא נעשתה לצורך מתן דו"ח או לאור עבירת העלבת עובד ציבור שבוצעה אלא כדי לדעת פרטים על הנאשם. כשעומת עם כך שלמעשה כשביקש הנאשם להזיז הרכב כבקשתו עכב אותו על מנת לקבל פרטיו השיב "נכון, זכותי" (עמ' 11 ש' 3). השוטר פלד אישר כי נכחו אנשים שהיו עדים לאירוע ואף צעקו לעברו כי הוא אלים, אך לא מצא לנכון לברר את פרטיהם. כשנשאל על ידי הסנגורית האם זוכר כי משך את הנאשם מהרכב ביחד עם השוטר גולן וכי הנאשם איים עליו השיב "לא. מה שרשום זה מה שאני זוכר. אני לא זוכר מה היה עם גולן" (עמ' 12 ש' 13).

8. עוד העיד מטעם המאשימה השוטר גולן ואף הוגש דו"ח הפעולה אותו ערך ת/1. על פי ת/1 הגיע השוטר גולן למקום לאור קריאת השוטר פלד לסיוע. כשהגיע הבחין בהמולת אזרחים סביב רכבו של הנאשם. הנאשם ישב ברכב כבול בידו וצעק לעבר השוטרים "ימות העולם אתה לא תעצור אותי". הנאשם סירב לצאת מהרכב ואז משך אותו מהרכב כבל גם את ידו הימנית והוביל את הנאשם עם השוטר פלד לניידת. בעת עדותו אישר השוטר גולן כי הוביל את הנאשם לניידת ביחד עם השוטר פלד וכי משך אותו מהרכב.

9. מטעם המאשימה אף הוגשו הודעות הנאשם (ת/2, ת/3). על פי ת/2, בהודעת הנאשם מיום האירוע, הכחיש הנאשם את החשדות המיוחסים לו. לדבריו, היה בבית החולים וולפסון וביקר את אביו ששהה שם במצב קשה ונשלח על ידי אמו לקנות אוכל. השוטר פלד אמר לו שאסור להחנות במקום בו חנה אך לא היה כל סימון על הכביש. הנאשם הצטער על חילופי המילים בינו לבין השוטר פלד ואישר קיומו של ויכוח על כך שלדברי השוטר פלד אסור שהרכב יהיה ביפו. הנאשם טען כי הוא נוסע ברכב "מצפון ועד דרום". עוד טען כי השוטר פלד ניסה לאזוק אותו ולא הצליח כי "הוא גדול", אישר כי הגיע עוד שוטר למקום וציין שאמר לשוטר פלד שעליו להגיע אל אביו בבית החולים. הנאשם הכחיש שאמר "ימות העולם אתה לא תעצור אותי" לגרסתו: "אני אמרתי משהו והשוטר אמר משהו לא במקום".

10. בהודעתו ת/3 מיום 6.4.16 טען הנאשם "שוטר קילל אותי ואני החזרתי לו קללה". על פי גרסתו השוטר פלד ביקש רישיונות והנאשם חיפש אותם ואמר לו "אני אוציא אותם ותראה בעיניים" (ש' 6). לדבריו אמר לשוטר "איזה חיה אתה" בעקבות כך שהשוטר קילל את אמו ואף אמר לו שלרכב אסור לנסוע והחל ויכוח. הנאשם הכחיש שוב ושוב שאיים על השוטר פלד אך אישר שהיה בזמנו "בעצבים" נוכח מצבו ואשפוזו של אביו בטיפול נמרץ. עוד טען כי לא הפריע לשוטר.

11. בעת עדותו בבית המשפט חזר הנאשם על גרסתו. לדבריו, הגיע לקנות אוכל כשאביו היה מאושפז בטיפול נמרץ ושמע מעבר לכביש את השוטר פלד צועק של מי הרכב. כשהגיע התבקש להזיז את הרכב, בקול רם מאוד ושאל

את השוטר פלד מדוע הוא מדבר בצורה כזו ועוד טען כי לא חנה במקום אסור. כשהשוטר פלד ביקש פרטים, נתן לו את הפרטים בעל פה, והשוטר פלד אמר לו שאסור לו לנסוע ברכב. לדבריו, נכנס לרכב על מנת להוציא רישיונות ואז תפס השוטר פלד בידו השמאלית. לגרסת הנאשם, אז אמר לשוטר פלד שמותר לו לנסוע ברכב "ואני אראה לך את זה עכשיו בעיניים" (עמ' 15 11-1). לדבריו, רצה להציג לשוטר פלד את הרישיון, השוטר פלד אמר לו שהוא מעוכב, והנאשם ענה "אין לך על מה לעכב אותי" לדבריו: "הוא התעקש ואני התעקשתי, אז הוא הזמין תגבורת והוריד אותי מהרכב".

הנאשם בחקירתו הנגדית הכחיש כי אמר בהודעתו ת/2 שבשל ידיו הגדולות לא הצליח השוטר פלד לכבול אותו באזיקים וטען כי החוקר הבין אותו לא נכון (עמ' 16 ש' 4). עוד טען כי השוטר פלד דיבר "בשפה מסריחה" קילל וצעק ואישר שהשוטר אמר לו שחנה במקום אסור. הנאשם אישר בהודעתו ת/2 לפיה קילל את השוטר פלד וטען כי השוטר פלד גם הוא קילל. הנאשם חזר וטען כי השוטר קילל אותו ובתגובה אמר לו הנאשם "תסתכל איך אתה מתנהג כמו חיה". עוד טען כי מיד כשהתבקש לתת את פרטיו מסר אותם בעל פה. באשר לדבריו בהודעתו ת/2 לפיהם היה בשעת עצבים הסביר שמצא להבהיר זאת כי הסביר לחוקר שגבה את הודעתו בדיוק מה קרה וכי אותם עצבים גרמו לוויכוח (עמ' 18 ש' 25). עוד הבהיר כי לא התנצל בפני השוטר פלד כפי שטען התובע אלא הצטער על חילופי הדברים ועל כך שהגיע למצב שהגיע אליו. כן הבהיר כי הוויכוח בינו לבין השוטר פלד התפתח, תחילה לגבי מקום החניה וכן לגבי שאלת רשותו של הנאשם להשתמש ברכב.

דין והכרעה:

12. ראיות המאשימה מבוססות בעיקרן על עדותו היחידה של המתלונן, השוטר פלד, ביחס לאירועים. בנוסף, עדות השוטר גולן אודות דבריו של הנאשם "ימות העולם אתה לא תעצור אותי" שלא נתמכה בעדותו של השוטר פלד, שזכר מהאירוע על פי דבריו, רק את שרשם בדו"ח הפעולה שערך. עוד מפנה המאשימה לכך שההגנה נמנעה מלשאול את עדי התביעה שאלות ישירות אודות גרסתם המפלילה את הנאשם, ומשכך לטענתה, מוחזקת ההגנה כמי שאיננה מערערת על כך שבוצעו. לטענת המאשימה הוכיחה את רכיבי העבירות המיוחסות לנאשם. בסיכומיה הפנתה המאשימה לשני מעשים של הנאשם המבססים לדעתה בין היתר עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו כחוק: סירוב הנאשם למסור פרטיו לשוטר פלד והכנסת מפתח הרכב על ידי הנאשם למתנע על מנת לנסוע מהמקום בהיותו מעוכב. עוד ציין התובע כי הנאשם אחז בחוזקה בידו של השוטר ועל כן נעצר.

13. טענות ההגנה היא כי במקרה דנן לא מתקיימים רכיבי העבירה בכל הנוגע להפרעה לשוטר במילוי תפקידו כחוק. כך לטענתה, הנאשם לא ביצע כל מעשה שיש בו מסוגלות אובייקטיבית להפריע לשוטר וכן נטען כי השוטר פלד לא מילא תפקידו כחוק. במסגרת זו נטען כי עיכובו ומעצרו של הנאשם אינם חוקיים. עוד נטען על ידי ההגנה למחדלי חקירה מצד המאשימה, כך שלא נגבו עדויות מעדי ראיה ישירים לאירוע. באשר לעבירת האיומים נטען כי זו לא הוכחה ברמה הנדרשת בפלילים. בהקשר זה אף נטען כי הגם שהפקח ברוש שהה, לדברי השוטר פלד, בניידת בעת שנשמע האיום הנטען מפי הנאשם, הפקח ברוש לא רשם כל דו"ח פעולה בעניין, לא נגבתה הודעתו והוא אף לא זומן להעיד על ידי המאשימה לתמיכה בעדותו של השוטר פלד.

14. על פי סעיף 275 לחוק העונשין "העושה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלעזור לשוטר, דינו....". המדובר בעבירה התנהגותית הדורשת כוונה

מיוחדת להפריע או להכשיל, נדרשת מודעות כלפי טיב המעשה לעניין היסוד הנפשי ובנוסף כי למודעות תתווסף שאיפה או מטרה להפריע או להכשיל את השוטר. באשר לרכיב העובדתי, הפרעה או הכשלה זכו לפרשנות רחבה, כשהתנאי הוא שיהיה במעשה "מסוגלות אובייקטיבית להפריע" לשוטר במילוי תפקידו כחוק (ראו: י.קדמי "על סדר הדין בפליילים", מהדורה מעודכנת, תשס"ו - 2006, חלק שלישי, עמ' 1657-1880) עוד, כמובן, כחלק מהיסוד העובדתי יש להוכיח כי ההפרעה לשוטר בוצעה בעת שמילא תפקידו כחוק על פי לשון הסעיף.

15. עבירת האיומים הקבועה בסעיף 192 לחוק העונשין, עניינה במי שמאיים בכל דרך על אדם אחר בפגיעה שלא כדין בגופו, חירותו, נכסיו ושמו הטוב, בכוונה להפחידו או להקניטו. הגדרת העבירה היא הגדרה רחבה ביותר הכוללת איום בכל דרך שהיא, לרבות באמירה, בכתב ובהתנהגות.

16. מסקירת הראיות עולה כי המאשימה מבקשת שהנאשם יורשע בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום על סמך עדותו היחידה של המתלונן, השוטר פלד, לצד טענותיה בדבר גרסת הנאשם והעדר חקירה נגדית של השוטר פלד בקשר לגרסתו המפלילה של השוטר פלד. משכך, יש צורך בבחינה מדוקדקת של עדותו של השוטר פלד, לאור "חובת האזהרה העצמית" של בית המשפט טרם הרשעה על סמך עדות יחידה. כידוע, על בית המשפט לשקול בקפידה יתרה האם ניתן להסתפק בה לבדה ולנמק ההחלטה. ראו י. קדמי, "על הראיות", חלק ראשון (2009) עמוד 470:

"מנקודת ראות כמותית, אין כל מניעה לבסס הרשעה בפליילים על-פי עדותו של עד יחיד, תהא העבירה חמורה ככל שתהיה; והכל תלוי במשקלה ההוכחתי הסגולי של העדות היחידה. ואכן, הכלל הוא: כל עוד זוכה עדותו של עד יחיד לאמונו של בית המשפט ולמלוא המשקל ההוכחתי המתחייב מתוכנה- די בה כשלעצמה כדי לבסס הרשעה בפליילים".

17. ראשית, עדותו של השוטר פלד נסקרה באופן מפורט לעיל, לאחר בחינתה ושמיעתו, לא מצאתי שדי בה כדי לבסס הרשעתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו. יש לזכור כי הרקע אשר הוביל לאירועים המפורטים בכתב האישום הוא ההפרעה הנטענת של הנאשם לתנועה. הגם שהשוטר פלד ציין את הפרעתו של הנאשם לתנועה, לא הובהר על ידו די צורך מהי אותה הפרעה נטענת. בדו"ח הפעולה ת/4 לא פירט השוטר פלד את אותה ההפרעה ובעת עדותו הבהיר כי אינו זוכר פרטים שאינם מפורטים בדו"ח. השוטר פלד אישר בעת חקירתו הנגדית כי הנאשם לא חנה בניגוד לתמרור ולדבריו לא ניתן היה לתת לו דו"ח. עוד הבהיר כי אף לא מצא לנכון לתת לו דו"ח שוטר בגין הפרעה לתנועה. בנוסף אישר למעשה בעת עדותו את גרסת הנאשם והביע מורת רוחו מכך שהנאשם שהה עם הרכב ובמקום לעבוד קנה אוכל והתרשמותי היא, בניגוד למפורט על ידי השוטר פלד בת/4, כי זו הסיבה בגינה בירר של מי הרכב ופנה לנאשם.

18. שנית, גרסת השוטר פלד בדבר האיום כלפיו בניידת אינו מתיישב עם סעיף 3 לדו"ח המעצר שמילא. לדבריי השוטר פלד דבר האיום נשמע בסוף האירוע, בניידת ובנוכחות הפקח ברוש שלא זמן להעיד מטעם המאשימה, לא ערך דו"ח פעולה ואף לא נגבתה ממנו כל הודעה. כך גם ציין בסעיף 4 לדו"ח המעצר המפרט את תגובת הנאשם למעצרו. דא עקא, עיון בדו"ח המעצר אשר צורף לת/4 מעלה כי אחד החשדות אשר יוחס לנאשם בעת המעצר היה

איומים על עובד ציבור. לא מצאתי בהסבריו של השוטר פלד וגרסתו באשר לאירוע כל פרט התומך בביצוע האיומים הנטענים עובר לשלב מעצרו של הנאשם, כפי שפירט בדוח המעצר, וגם עניין זה מקשה על הסתמכות על עדותו היחידה לשם הרשעה, עוד טרם בחינת חוקיות עיכובו ומעצרו של הנאשם.

19. מבחינת הראיות עולה כי חלקים שונים מגרסתו של הנאשם אושרו על ידי השוטר פלד עצמו. כך, טענתי כי חנה במקום בו אין כל תמרור האוסר חנייה אושרה על ידי השוטר פלד ואף טענתי בדבר טרונייתו של שוטר פלד על כך שנסע ברכב שלא לצרכי העבודה. גם גרסת הנאשם לפיה לאחר שתפס השוטר בידו אמר לו שמותר לו לנסוע ברכב **"ואני אראה לך בעיניים"** מתיישבת, מבחינת לוח הזמנים, עם סעיף 3 לדו"ח המעצר אשר נערך על ידי השוטר פלד עצמו לפיו האיום הוטען אותו סבר השוטר פלד ששמע נאמר עוד טרם המעצר אשר אין חולק שבוצע עוד בעת שהיה הנאשם ברכבו. התרשמותי מן הראיות היא כי התפתח דין ודברים בין הנאשם לשוטר פלד (הנאשם טען כך בהודעותיו, ואף טען כי שניהם אמרו דברים "שאינם במקום" ת/2, ת/3 ועדותו בבית המשפט) השוטר פלד בעדותו העיד כי התפתח ייכוח בינו לבין הנאשם (עמ' 9 ש' 30) הגם שלא נשאל ולא אישר כי קילל את הנאשם.

20. בנוסף, תשובת השוטר פלד לפיה עיכב את הנאשם לשם קבלת פרטיו וזו **"זכותו"** מעלה אף היא קושי להסתמך על גרסתו. השוטר פלד בעדותו כשל לשכנע כי היה טעם ענייני לבקשת פרטיו של הנאשם ולעיכובו של הנאשם והרושם שהתקבל מעדותו היא כי השוטר פלד בחר להשתמש בסמכותו באופן שרירותי ורק משום שסמכות זו לכאורה מצויה בידו, ללא כל טעם ממשי.

21. ואוסף, את הקושי להסתמך על עדותו היחידה של השוטר פלד מעצימים מחדלי החקירה המונחים לפתח המאשימה. ראשית, אין חולק כי הפקח ברוש, שהה על פי עדות השוטר פלד במקום, בתוך הניידת, בעת האירועים ואף נטען כי האיום הושמע בנוכחותו. בנוסף, השוטר פלד והנאשם העידו שניהם כי נכחו עדי ראיה נוספים לאירוע וכך גם על פי ת/4. לא הובהר די צורך מדוע לא נעשה כל ניסיון לגבות עדות ממי מהאזרחים או בעלי החניות במקום (אותם נראה כי לא הייתה כל בעיה לאתר גם בדיעבד), נוכח גרסאותיהם הסותרות של הנאשם והשוטר פלד אודות התפתחות האירועים. יתרה מכך ובפרט לא ברור מדוע לא פעלה המאשימה לגבות גרסתו של הפקח ברוש שלא יכול להיות חולק שהוא עד שבהישג ידה.

כידוע, המדובר בהליך פלילי ועל המאשימה להוכיח מעל לכל ספק סביר את יסודות העבירות בהן האשימה את הנאשם. ברור כי בנסיבות אלה ובהיותה הגוף האמון על חקר האמת, תפקידה לברר את הדרוש ברור. לא ניתן להתעלם מכך שהמאשימה יכולה הייתה כאמור בקלות יחסית, לאסוף ולהציג ראיות נוספות ויטירות אשר יתמכו או יפריכו את העדות היחידה מטעם המאשימה, ובפרט כשהמדובר בפקח ברוש אשר שימש כשותפו של השוטר פלד (ראו בהקשר זה, כפי שהפנתה ההגנה: ע"פ 5019/09 **חליוה נ' מדינת ישראל** (20.8.2013) (פסקה 42-43)). כאשר בשל מחדל חקירתי לא נגבו אותן העדויות, מקשה הדבר שבעתים להסתמך על אותה עדות יחידה.

22. לאור טענת המאשימה לפיה כשלה ההגנה בזימון עדי הגנה הנוכחים במקום, אבהיר כי וודאי שאין להניח לפתח או לשקול לחובת הנאשם את העובדה שלא זימן כעדי הגנה עדי ראיה אשר נכחו במקום, או את הפקח ברוש עצמו! מקום בו המאשימה לא ביצעה פעולות חקירה ברורות ומתבקשות.

23. נתתי דעתי לטרוניית המאשימה בדבר כך שהשטר פלד לא נשאל בעת חקירתו הנגדית שאלות ישירות אודות העובדות המפורטות בכתב האישום וטענתה לפיה על כן יש לקבל את גרסת השטר פלד ככתבה ולשונה, שכן המסקנה היא שההגנה איננה מערערת על האמור. ראשית, יש לומר בהקשר זה כי המאשימה היא בגדר "הפוסל במומו פוסל". אם זו המסקנה שיש להסיק מחוסר בחקירה נגדית של עד לדעת המאשימה, הרי שמקל וחומר יש להסיק מסקנה הפוכה וביתר שאת מקום בו לא הוטחו טענות, עובדות ושאלות אשר מבססות לדעת המאשימה את האישומים במסגרת חקירתו הנגדית של הנאשם, בהינתן מעמדו של הנאשם בהליך. במקרה דנן, על פי הודעות הנאשם לא נשאל הנאשם כלל בחקירותיו אודות הטענה בדבר סירובו למסור פרטיו ואודות תפיסת היד הנטענת לשטר פלד. גם בעת חקירתו הנגדית לא נשאל או עומת עם שני אירועים אלה על ידי התובע, הגם שמסר גרסה שונה מזו של השטר פלד אודות האירוע.

24. אציין בהקשר זה שאינני מוצאת כנכונה את הטענה לפיה קיים פגם בכך שהשטר פלד לא נשאל "מדוע עמד על זכותו לקבל את פרטיו של הנאשם משזה ביקש לנסוע מהמקום". כן אינני מוצאת כי ההגנה ערערה על חזקת תקינות המנהל באופן ספקולטיבי לראשונה בסיכומיה. הסנגורית שאלה שאלות רלבנטיות בהקשר זה במהלך החקירה הנגדית ומשקיבלה תשובות התורמות ומחזקות טענותיה הרי שדי לה בכך. יש לשים לב כי המאשימה יכולה הייתה לנסות ולהבהיר את העניין בחקירה חוזרת של העד פלד, אך מסיבותיה בחרה שלא לעשות כן. אבהיר, שאלות הסנגורית בחקירתו הנגדית של השטר פלד הן בהחלט כאלה התוקפות את שיקול הדעת והתנהלותו של השטר פלד - אינני מוצאת לקבל הטענה כי העד לא עומת עם הדברים.

25. בנוסף, כידוע וכפי שהבהיר בית המשפט העליון פעם נוספת רק לאחרונה, הימנעות מחקירה נגדית של עד עשויה להיחשב כהסכמה עם גרסת העד באותו העניין אך הסכמה זו כפופה לשאר הראיות ולהערכת משקל "ובית המשפט אינו מחויב לקבל את גרסת העד כגרסת אמת" - והדברים נכונים גם ביחס לחקירה נגדית של נאשם. (ע"פ 7915/15 גדבאן נ' מדינת ישראל (9.7.2017)) (להלן: "עניין גדבאן"). כך, בעניין גדבאן הבהירה השופטת ברק ארז כי הגם שלמחדל בחקירה נגדית קיים משקל והימנעות עשויה להביא לזיכויו של נאשם, אין המדובר "בג'וקר הטורף את הקלפים" (שם, פסקה 9). ועוד הפנתה השופטת ברק ארז לדברי הנשיא מ' זמורה בע"פ 1/48 סילוסטר נ' היועץ המשפטי לממשלת ישראל, פ"ד א 5 (1949) לפיהם "...הדין הפלילי אינו צריך לקבל צורת משחק אשקוקי שבו מהלך אחד בלתי נכון קובע את גורל המשחק". אבהיר כי נתתי דעתי לטענות המאשימה בקשר לחוסר בחקירה הנגדית של העד פלד ושלקלתי עניין זה בין יתר שיקולי. לאחר זאת, לאור המפורט לעיל ומהנימוקים שפורטו ויפורטו וחרף העדר חקירה בנקודות מסוימות, נותר ספק בליבי בדבר אשמתו של הנאשם ובאשר לביצוע המעשים על ידו כפי שפורטו בכתב האישום.

26. ועתה לניתוח המעשים המיוחסים לנאשם לגביהם נטען שהם בגדר הפרעה לשטר במילוי תפקידו: המאשימה מייחסת כמעשה שהוא בגדר הפרעה לשטר את סירובו של הנאשם למסור את פרטיו משהתבקש לעשות כן על ידי השטר פלד, כשעל פי המפורט בדוח הפעולה ת/4 סירב למסור פרטיו אך כשנאמר לו שהוא מעוכב מסרם. כאמור, מהודעותיו של הנאשם ת/2 ות/3 עולה כי הנאשם לא עומת בעת חקירתו עם טענת השטר פלד לפיה סרב למסור את הפרטים. בעת עדותו הראשית העיד כי מסר את פרטיו לשטר כשהתבקש וגם בעת חקירתו הנגדית טען כי התבקש להזדהות על ידי השטר פלד וכי מסר את הפרטים בעל פה (עמ' 20 ש' 14-15). התובע לא עימת את הנאשם בחקירה הנגדית עם הטענה לפיה סרב למסור את פרטיו.

27. בשנים לב להסתייגויות שפורטו לעיל ביחס לעדות השוטר פלד, לא מצאתי הצדקה להעדיף את גרסתו של השוטר פלד על פני גרסת הנאשם. שתי הגרסאות מסתברות, והתביעה לא הציגה בפניי טעמים שיצדיקו העדפת גרסת השוטר פלד על פני הסיפור המתחרה שהציע הנאשם. במצב דברים זה, נותר ספק ממנו זכאי הנאשם ליהנות. במאמר מוסגר, אוסיף כי גם לו הייתי מקבלת את גרסת השוטר פלד לפיה מיד עם עיכובו של הנאשם מסר האחרון פרטיו האישיים, ספק בעיניי אם סירוב זה לשניות מספר, בנסיבות התיק שלפניי, מהווה "מעשה שיש בו מסוגלות להפריע לשוטר במילוי תפקידו". עוד ניתן לומר כי מעשה זה, כשעומד לבדו, וגם אם ניתן לראות בו "מעשה שיש בו מסוגלות להפריע לשוטר במילוי תפקידו" הוא בגדר זוטי דברים על פי המבחנים הידועים. (ראו: המלומד י. קדמי "על סדר הדין בפלילים", חלק ראשון, עמוד 556). (ראו גם ע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' עזיזאן (8.12.1999) פ"ד נג(5), 747 וע"פ 7829/03 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל (14.7.2005) וע"פ (ת"א) 1720/95 מדינת ישראל נ' יוסף (21.7.1999)).

28. בנוסף, קיים קושי ממשי עם תשובתו של השוטר פלד באשר לעיכוב: "זכותי" ויש טעם רב בטענת ההגנה לפיהם הבקשה לקבלת הפרטים ועיכובו של הנאשם נגועים בשירותיות. יש לזכור כי השוטר פלד הבהיר שאמר לנאשם לנסוע מהמקום וכך התכוון הנאשם לעשות עוד טרם בקשת הפרטים. השוטר פלד אף השיב כי לא חשב שהנאשם ביצע עבירה של העלבת עובד ציבור בעת שאמר "זה טיפש בא לבלבל את המוח" ואף לא התכוון לתת לנאשם דו"ח מכל סוג שהוא. הצדדים אינם חלוקים על כך שסמכותו של שוטר לדרוש פרטים אף ללא קיומו של חשד סביר אך יש לומר בקול רם וצלול ולשם ההבהרה, גם במצב משפטי זה, אין זו "זכותו" של שוטר לדרוש פרטים מאדם כי אם סמכותו ועליו לעשות שימוש בסמכויות אותן מקנה לו החוק בהתאם לעקרונות המשפט המנהלי ועקרונות חוקתיים. כפי שציין כב' השופט אבינור בת"פ (ת"א) 33448-12-14 מדינת ישראל נ' זועבי (9.10.2016) אליו הפנתה ההגנה "ש...שוטר בתפקיד אינו רשאי להפעיל את סמכותו הנ"ל לפי חוק תעודת זהות בשירותיות או ממניעים זרים או פסולים, אלא אך ורק במסגרת מילוי תפקידו ולצורך מילוי תפקידו". דווקא בתשובת השוטר פלד "זכותי", מבלי שביאר לשם מה דרש את הפרטים יש כדי ללמד על השירותיות שבהתנהלותו בעת בקשתו לקבלת פרטים כשהתכוון הנאשם להזיז את רכבו. בנסיבות אלה, יש אחיזה לטענת ההגנה בעניין שאלת חוקיות העיכוב או הצדקתו מלכתחילה, גם אם היה נקבע כי הוכח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם סרב לתת את פרטיו.

29. בשולי הדברים, וגם אם הייתה מתקבלת הגרסה לפיה הנאשם עוכב לאחר שסירב למסור פרטיו, לא ברור מדוע המשיך ועכבו השוטר פלד לאחר שמסרם. הסברו לפיו היה עליו לבדוק את הפרטים לא די בו שכן הבהיר היטב בעת עדותו כי לא חשד בנאשם בביצוע כל עבירה (עבירת תנועה או אחרת) ואף לא התכוון לרשום דו"ח. עוד יש לזכור כי מספר רכבו של הנאשם היה ידוע לשוטר באותה העת. בנוסף, לא הונחה כל תשתית ראייתית המלמדת כי סיבת העיכוב הוסברה לנאשם כנדרש.

30. מעשה נוסף המיוחס לנאשם כהפרעה לשוטר הוא הכנסת מפתח הרכב למתנע, בכוונה לנסוע מהמקום בהיותו מעוכב. הנאשם הכחיש כי ביקש לנסוע מהמקום כאמור ואף טען כי המפתח היה בידי השוטר פלד. לדבריו הושיט ידו על מנת להוציא את מסמכי הרכב עבור השוטר. לא שוכנעתי, מעל לכל ספק סביר כנדרש, כי הנאשם אכן ניסה לנסוע מהמקום. כאמור, המדובר בעדות של עד יחיד, השוטר פלד, שלא מצאתי להעניק לה את מלוא המשקל הראייתי בהיותה עדות יחידה. יש לזכור כי בלהט האירועים יכול בהחלט היה השוטר פלד לטעות כי כוונת הנאשם לנסוע מהמקום

בעוד שזה מתכופף על מנת להוציא מסמכים. בנוסף, וגם אם אני באופן תיאורתי כי הוכח שהנאשם ביקש לנסוע מהמקום, עדיין אני מוצאת כי הייתה כל סיבה או טעם להמשך עיכובו של הנאשם, לאחר שמסר פרטיו לשוטרי, בשים לב לכך שהשוטר פלד לא ציין כל טעם או שימוש שהיה בכוונתו לעשות בפרטים אלה, לא באזני הנאשם ולא בכלל. בנסיבות אלה, אשר נכתב לגביי העיכוב, יש לומר וביתר שאת באשר למעצר הנאשם. לא ברור על שום מה ולמה בחר השוטרי לעצור את הנאשם ולהביא להסלמת אירוע במדרג חומרה לא גבוה אותו ביקש הנאשם לפתור עוד טרם עיכובו תוך הזזת רכבו בהתאם להוראת השוטרי, והגם שסבר שחנה כחוק. בנסיבות אלה, מעצרו של הנאשם היה מעצר מיותר, בלתי מוצדק ומכאן שהוא נגוע באי חוקיות.

31. באשר להפרעה הנטענת בדמות ההתנגדות למעצר, הכוללת את הטענה בדבר כך שהנאשם אחז בידו של השוטרי פלד וסירב לשחרר, סירב לאפשר לשוטרי פלד להשלים כבילתו ואף אמר "ימות העולם אתה לא תעצור אותי" (כמפורט בדו"ח הפעולה של השוטרי גולן (ת/1)). ראשית, ביחס לתפיסת ידו של השוטרי על ידי הנאשם - המאשימה לא ביססה עובדה זו ולא חקרה את הנאשם אודותיה (לא בעת גביית הודעותיו ולא בחקירתו הנגדית). תיאור הנאשם את האירוע שונה בתכלית ונותר בליבי ספק בדבר התרחשות האירוע.

32. באשר לטענה שהנאשם סירב לאפשר לשוטרי פלד להשלים כבילתו ואמר "ימות העולם אתה לא תעצור אותי", גם אם אקבל את גרסת השוטרי גולן באשר לאמרה (הגם שזו לא אוזכרה על ידי השוטרי פלד) ואת גרסת השוטרי פלד הנתמכת במידת מה בהסברו של הנאשם בהודעתו ת/2 באשר לידי הגדולות אשר הקשו על כבילתו (שאיננה מתקבלת), הרי שמעצרו של הנאשם בנסיבות אשר תוארו היה מעצר בלתי חוקי, משמצאתי כי לא הוכח מעל לכל ספק סביר שניסה להכניס את המפתח למתנע ולברוח מהמקום.

כפי שפורט בספרו של י. קדמי, "על סדר הדין בפלילים", כרך ראשון, (2008) בעמ' 30 ובע"פ 325/84 אברג'יל נ' מ"י פד"י לח (365), שאלת חוקיות העיכוב או המעצר קובעת אם ההתנגדות למעצר תהווה בסיס להרשעה בעבירה, כל עוד המתנגד לא עשה יותר ממה שראוי היה לעשות. (ראו עוד: ע"פ 95,99/51 פודמסקי נ' היועץ המשפטי (28.3.1952) וע"פ 136/51 פרנקל נ' היועמ"ש (19.12.51)). יש לזכור כי הנאשם לא איים על השוטרי פלד בעת מעצרו (הגם שאף אימים הוכרו על ידי בתי המשפט השונים כלגיטימיים לצורך התנגדות למעצר בלתי חוקי כפי שהפנתה ההגנה) גם לגרסת השוטרי פלד עצמו. התרשמתי כי התנהגותו של הנאשם לא חרגה מהבעת מחאה או הערמת קושי בלתי משמעותי בשלב כבילתו. במקרה זה, נוכח מעצרו הבלתי חוקי של הנאשם לצד התנגדותו הפאסיבית המפורטת לעיל, מצאתי כי אין מקום להרשיעו גם ביחס למעשיו אלה בעבירה. גם בהקשר זה אוסיף כי כשהפרעה נטענת זו עומדת לבדה ובשל נסיבותיה, הרי שגם היא בגדר זוטי דברים וספק גדול אם המאשימה הייתה בוחרת להאשים את הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטרי בנסיבות אלה (ראו והשוו בהקשר זה: ת"פ (ת"א) 46667-02-13 מדינת ישראל נ' שבאנה (7.7.16)).

33. באשר לעבירת האיומים, גם בהקשר זה מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק. לא ניתן להתעלם מהפער המסוים באשר למועד האיום הנטען בין סעיף 3 לדוח המעצר לת/4, שניהם נערכו על ידי השוטרי פלד. כאמור, על פי סעיף 3 לדו"ח המעצר עבירת האיומים בין היתר היוותה את הבסיס והחשד שהוביל למעצר הנאשם עוד טרם כניסתו לניידת. ערה אני לכך שבדוח המעצר בתגובת העצור נכתב שהאיום נאמר בניידת (ובסתירה לסעיף 3 שבדו"ח

המעצר) אך לא ניתן כל הסבר לחוסר ההלימה המסוים העולה מהראיות אותן הגישה המאשימה עצמה. הסברו של הנאשם אשר טען כי אמר "אני אראה לך בעיניים" נשמע הגיוני, בראי התרשמותי ממנו ומעדותו ובהחלט יתכן כי השוטר פלד לא שמע או קלט בחושיו את המילים המדויקות שנשמעו מפיו הנאשם. בנוסף ובעיקר, כשזהו מצב הדברים, העובדה שהמאשימה לא מצאה לנכון לגבות עדות ולזמן את הפקח ברוש כתמיכה לעדות השוטר פלד מהווה מחדל של ממש המונח לפתחה. לבסוף, בניגוד למאשימה אינני מוצאת בחרטתו של הנאשם על כך שאמר דברים "שאינם במקום" בלהט הרוחות ומצבו ביום האירוע, בעת שאביו מאושפז בטיפול נמרץ, כהודיה בדבר האיום שהשמיע והתרשמותי היא שהחרטה שהביע היא ביחס לרוחות שהתלהטו והביאו למעצרו כפי שהסביר.

34. סוף דבר, נוכח כל המפורט לעיל אני מורה כאמור על זיכוי הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשע"ז, 19 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים